

Cardalis®

2,5 mg/20 mg
5 mg/40 mg
10 mg/80 mg

Tygetabletter til hund
Tugttabletter till hund
Purutabletti koirille

Indehaver af markedsføringstilladelsen:

Ceva Santé Animale, 10, avenue de la Ballastière, 33500 Libourne, Frankrig

Fremstiller ansvarlig for batchfrigivelse:

Ceva Santé Animale, Z.I. Très le Bois, 22600 Loudéac, Frankrig

Catalent Germany Schorndorf GmbH, Steinbeisstrasse 2, 73614 Schorndorf, Tyskland

ANGIVELSE AF DE(T) AKTIVE STOF(FER) OG ANDRE INDHOLDSSTOFFER:

Hver tygetablet indeholder: Se tabellen til venstre. Tygetabletterne er brune, aflange, smagskorrigerede og med delekær.

INDIKATIONER:

Til behandling af kongestiv hjerteinsufficiens forårsaget af kronisk degenerativ valvulær sygdom hos hunde (i kombination med diurektikum efter behov).

KONTRAINDIKATIONER:

Bør ikke anvendes i forbindelse med drægtighed og laktation (se afsnit "Anvendelse under drægtighed og laktation"). Bør ikke anvendes til dyr, der anvendes eller påtænkes anvendt tilavl. Bør ikke anvendes til dyr, der lider af hypoadrenokorticisme, hyperkalæmi eller hyponatriæmi. Bør ikke anvendes sammen med nonsteroid antiinflammatoriske stoffer (NSAID) til hunde med renal insufficiens. Bør ikke anvendes i tilfælde af overfølsomhed over for angiotensinkonverterende enzym ACE-hæmmere eller nogen af tilsætningsstoffer. Bør ikke anvendes i tilfælde af nedsat hjerteoutput pga. aortastenose eller pulmonær stenoze.

BIVIRKNINGER:

I meget sjældne tilfælde er der rapporteret opkastning, diarré, kløe, sløvhed, anoreksi, ataksi, ukoordinerede bevægelser eller tegn på udmatteles. Hos hunde med kronisk nyresygdom kan benazepril i meget sjældne tilfælde øge plasmakreatininkoncentrationen i starten af behandlingen. En moderat stigning i plasmakreatininkoncentrationen efter administration af ACE-hæmmere er forenelig med reduktionen i glomerulær hypertension induceret af disse lægemidler og er derfor ikke nødvendigvis en grund til at stoppe behandlingen i fravær af andre tegn.

Højigheden af bivirkninger er defineret som:

- Mest almindelig (mere end 1 ud af 10 behandlede dyr, der viser bivirkninger)

- Almindelige (mere end 1 men mindre end 10 dyr ud af 100 behandlede dyr)

- Ikke almindelige (mere end 1 men mindre end 10 dyr ud af 1000 behandlede dyr)

- Sjældne (mere end 1 men mindre end 10 dyr ud af 10.000 behandlede dyr)

- Meget sjældne (mindre end 1 dyd ud af 10.000 behandlede dyr, herunder isolerede rapporter).

Hvis du bemærker bivirkninger, også selvom de ikke er omtalt i denne indlægseddelen, eller du synes lægemidlet ikke har virket, bedes du kontakte din dyrlæge.

DYREARTER:

Hunde.

DOSERING FOR HVER DYREART, ANVENDELSESMÅDE OG INDGIVELSESVEJ(E):

Produktets faste kombination bør kun anvendes til hunde, som har behov for, at begge aktive stoffer administreres samtidigt i dette faste forhold. Oral administration. Cardalis® tygetabletter bør administreres til hunden én gang dagligt med en dosering på 0,25 mg/kg legemsvægt benazepril hydroklorid (HCl) og 2 mg/kg Igm. spironolakton jf. doseringsskema nedstår på denne indlægseddelen.

OPLYSNINGER OM KORREKT ANVENDELSE: Tabletterne bør administreres med foder enten iblandet en lille mængde foder, der gives før resten af hundens foder, eller direkte i selve foderet. Tabletterne indeholder øksekødsmag for at øge palatabiliteten. I et feltstudium udført hos hunde med kronisk valvulær degenerativ sygdom blev tabletterne frivilligt og fuldstændigt indtaget i 92% af tilfældene, uanset om de blev tilbudt med foder eller ej.

TILBAGEHOLDELSESTID(ER):

Ikke relevant.

EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VEDRØRENDE OPBEVARING:

Opbevares utilgængeligt for børn. Dette veterinær-lægemiddel kræver ingen særlige opbevaringsforhold. Brug ikke dette veterinær-lægemiddel efter den udløbsdato, som er anført på glaset. Holdbarhed efter glassets anbrud: 6 måneder.

SÆRLIG(E) ADVARSEL/ADVARSLER

Særlige forsigtighedsregler vedrørende brugen: Nyrefunktion og serumkaliumniveau bør evalueres før indledning af kombineret behandling med benazepril (hydroklorid) og spironolakton især hos hunde, der måtte lide af hypoadrenokorticisme, hyperkalæmi eller hyponatriæmi. I modsætning til i human medicin, er der i kliniske undersøgelser med denne kombinationsbehandling hos hunde ikke observeret øget forekomst af hyperkalæmi. Hos hunde med renal svækelse anbefales regelmæssig monitoring af renalfunktion og serumkalium, da der kan være en øget risiko for hyperkalæmi. Da spironolakton har en antandrogen effekt, bør veterinær lægemidlet ikke anvendes til hunde i vækst. I "Target Animal Safety study" blev der påvist en reversibel atrofi af prostata hos intakte hanhunde behandlede med den anbefaede dosis af spironolakton. Bør anvendes med forsigtighed hos hunde med nedsat leverfunktion, da denne lidelse kan ændre den biologiske omdannelse af spironolakton i leveren.

Særlige forsigtighedsregler der skal træffes af personer, der administrerer lægemidlet til dyr: Personer, der er overfølsomme over for benazepril eller spironolakton, bør undgå kontakt med veterinær-lægemidlet. Gravide skal være særligt opmærksomme på at undgå utilsigtet indtagelse, da ACE-hæmmere hos mennesker har vist sig at kunne påvirke fosteret under graviditet. Utilsigtet indtagelse, særligt af børn, kan medføre bivirkninger som f.eks. døsighed, kvalme, opkastning og diarré, samt hududsæt. Søg læge i tilfælde af utilsigtet indtagelse og vis indlægseddelen eller etiketten til lægen. Vask hænder efter anvendelse.

Anvendelse under drægtighed og diegvning: Bør ikke anvendes til drægtige og diegvende dyr, da der i kliniske studier med benazepril (som hydroklorid) hos laboratoriedyr (rotter) er observeret tegn på udviklingsrelateret toksicitet (misdannelsel af urinvægten hos fostre).

Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion: Furosemid er hos hunde med hjerteinsufficiens blevet anvendt sammen med benazepril (hydroklorid) og spironolakton uden nogen kliniske tegn på bivirkninger. Samtidig administration af veterinær-lægemiddelet med andre antihypertensive stoffer (som f.eks. calciumkanalblokkere, β-blokere eller diuretika), anæstetika eller sedativa kan potentielt have en additiv, hypertensiv effekt. Samtidig administration af veterinær-lægemidlet med andre kaliumbesparende lægemidler (som angiotensionreceptorblokkere, β-blokere, calciumkanalblokkere) kan potentielt føre til hyperkalæmi. (Se afsnit "Særlige forsigtighedsregler vedrørende brug til dyr"). Samtidig brug af NSAIDs med veterinær-lægemiddelet kan reducere dets antihypertensive og natriuretiske effekt og øge serumniveauet af kalium. Derfor skal hunde, som sideløbende behandles med NSAIDs, monitoreres tæt og have korrekt væsketilførsel. Administration af deoxykortikosteron sammen med produktet kan føre til en moderat reduktion af spironolaktons natriuretiske effekt (reduktion af natriumudskillelse i urinen). Spironolakton nedsætter eliminationen af digoksin og hæver derved plasmakoncentrationen af digoksin. Da det terapeutiske indeks for digoksin er meget snævert, er det tilrådeligt meget nøje at monitorere hunde, der både behandles med digoksin og en kombination af benazepril (hydroklorid) og spironolakton. Spironolakton kan forårsage både induktion og inhibition af cytokrom P450-enzymet, og kan derfor påvirke metabolismen af andre lægemidler, der metaboliseres på samme måde. Produktet bør derfor anvendes med forsigtighed sammen med andre veterinære lægemidler, som inducerer, hæmmer eller metaboliseres af disse enzymer.

Overdosering (symptomer, nødføranstaltninger, modgift): Efter administration af op til 10 gange den anbefaede dosis (2,5 mg/kg Igm. benazepril hydroklorid og 20 mg/kg Igm. spironolakton) til raske hunde, observeredes dosis-afhængige bivirkninger. (Se afsnit "Bivirkninger"). Daglig overdosering af raske hunde med f.eks. 6 gange (1,5 mg/kg Igm. benazepril hydroklorid og 12 mg/kg Igm. spironolakton) og 10 gange (2,5 mg/kg Igm. benazepril hydroklorid og 20 mg/kg Igm. spironolakton) anbefalet dosis fører til et moderat dosisafhængigt fald i mængden af røde blodceller. Dette moderate fald var dog forbipågående, mængden af røde blodceller forblev inden for normalniveauet og fundet anså ikke for at have klinisk betydning. Dosisafhængig men moderat kompensatorisk, fysiologisk hypertrofi af binyrenes zona glomerulosa blev også observeret ved doser, der var 3 gange højere end den anbefaede. Denne hypertrofi synes ikke patologisk og er reversibel efter afbrydelse af behandlingen. I tilfælde af en hunds utilsigtede indtagelse af mange Cardalis® tygetabletter er der ingen specifik antidot eller behandling. Det anbefales at inducere vomitus samt at foretage lavage af ventriklen (afhængig af risikovurdering) og monitere elektrolyter. Symptomatisk behandling som f.eks. væsketerapi bør ligeledes indledes.

EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF UBRUGTE LÆGEMIDLER ELLER AFFALD FRA SÅDANNE, OM NØDVENDIGT: Kontakt Deres dyrlæge vedrørende bortskaffelse af lægemidler, der ikke længere findes anvendelse for. Disse foranstaltninger skal bidrage til at beskytte miljøet.

DATO FOR SENESTE GODKENDELSE AF INDLÆGSSEDDLEN: Nærmere oplysninger om dette veterinær-lægemiddel er tilgængelige på webstedet for Det Europæiske Lægemiddelagentur <http://www.ema.europa.eu>

ANDRE OPLYSNINGER

Pakningsstørrelser: Glassene er udstyret med børnesikret lukning. Tabletterne er pakket i kartonæske, som indeholder et glas à 30 tabletter eller et glas à 90 tabletter. Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

Farmakodynamiske egenskaber: Spironolakton og dets aktive metabolitter (inklusiv 7-a-thiomethyl-spironolakton og canrenon) fungerer som en specifisk antagonist i forhold til aldosteron, og udover deres effekt ved kompetitiv binding til mineralokortikoid-receptorer, lokaliseret i nyre, hjerte og blodkår. I nyrene inhibiterer spironolakton den aldosteron-inducerede natriumretention, hvilket fører til en øget udskillelse af natrium og dermed følgelig vand, samt retention af kalium. Den rene effekt af spironolakton og dets metabolitter fører til et fald i ekstracellulærvolumen og deraf følgende nedsættelse af prelood og tryk i venstre forkammer. Resultatet er en forbedret hjertefunktion. I det kardio-vasculære system, forebygger spironolakton den nedbrydende effekten af aldosteron. Selvom den præcise virkungsmechanisme endnu ikke er veldefineret, fremmer aldosteron fibrose af myokardiet, myokardial og vaskular remodellering og endotelial dysfunktion. I eksperimentelle hundemodeller blev det påvist, at langtidstherapi med en aldosteron-antagonist forhindrer den progressive dysfunktion af den venstre ventrikkel og bremser remodelleringen af venstre ventrikkel hos hunde med kronisk hjertesvigt. Benazepril HCl er et pro-drug, der hydrolyses *in vivo* til dets aktive metabolit benazeprilat. Benazeprilat er en højst potent og selektiv hæmmer af det angiotensinkonverterende enzym (ACE) og forhindrer således omdannelsen af inaktiv angiotensin I til aktiv angiotensin II. Derfor blokerer det de virkninger, der medieres af angiotensin II bl.a. vasokonstriktion af både vener og arterier og nyrenes tilbageholdelse af natrium og vand. Produktet forårsager en langvarig hæmning af aktiviteten af ACE i plasma hos hunde med mere end 95% hæmning ved maksimalt niveau og vedvarende signifikant aktivitet (> 80%) 24 timer efter tildelingen. Kombinationen af spironolakton og benazepril HCl er gavnlig, da begge påvirker renin-angiotensin-aldosteron-systemet (RAAS) men på forskellige niveauer i kaskaden. Benazepril HCl forhindrer de ødelæggende effekter af vasokonstriktion og stimulering af aldosteronfrigørelsen ved at hæmme dannelsen af angiotensin II. Aldosteronfrigørelsen er dog ikke fuldt kontrolleret af ACE-hæmmerne, fordi angiotensin II også produceres af ikke-ACE-ruter som chymase (fænomenet kendes som "aldosterongennembruds"). Sekretionen af aldosteron kan også stimuleres af andre faktorer end Angiotensin II især ved kaliumforstørrelse eller ACTH. For at opnå en mere fuldstændig hæmning af de ødelæggende virkninger af RAAS-overaktivitet, som opstår ved hjerteinsufficiens, kan det derfor anbefalettes at anvende aldosteron-antagonister som spironolakton sideløbende med ACE-hæmmerne for specifikt at blokere aldosteron (unset kilde) via kompetitiv antagonisme på mineralokortikoidreceptorer. Kliniske studier, der omhandlede overlevelstid, har vist, at den faste kombination forøgede overlevelsesforventningen hos hunde med kongestiv hjerteinsufficiens med en 89% reduktion i den relative risiko for kardial dødelighed vurderet i hunde behandlet med spironolakton i kombination med benazepril (hydroklorid) sammenlignet med benazepril (hydroklorid) alene.

Anvendelse under drægtighed og diegvning: Bør ikke anvendes til drægtige og diegvende dyr, da der i kliniske studier med benazepril (som hydroklorid) hos laboratoriedyr (rotter) er observeret tegn på udviklingsrelateret toksicitet (misdannelsel af urinvægten hos fostre). Samtidig administration af veterinær-lægemiddelet med andre antihypertensive stoffer (som f.eks. calciumkanalblokkere, β-blokere eller diuretika), anæstetika eller sedativa kan potentielt have en additiv, hypertensiv effekt. Samtidig brug af NSAIDs med veterinær-lægemiddelet kan reducere dets antihypertensive og natriuretiske effekt og øge serumniveauet af kalium. Derfor skal hunde, som sideløbende behandles med NSAIDs, monitoreres tæt og have korrekt væsketilførsel. Administration af deoxykortikosteron sammen med produktet kan føre til en moderat reduktion af spironolaktons natriuretiske effekt (reduktion af natriumudskillelse i urinen). Spironolakton nedsætter eliminationen af digoksin og hæver derved plasmakoncentrationen af digoksin. Da det terapeutiske indeks for digoksin er meget snævert, er det tilrådeligt meget nøje at monitorere hunde, der både behandles med digoksin og en kombination af benazepril (hydroklorid) og spironolakton. Spironolakton kan forårsage både indikation og inhibition af cytokrom P450-enzymet, og kan derfor påvirke metabolismen af andre lægemidler, der metaboliseres på samme måde. Produktet bør derfor anvendes med forsigtighed sammen med andre veterinære lægemidler, som inducerer, hæmmer eller metaboliseres af disse enzymer.

Overdosering (symptomer, akuta åtgärder, modgift): Efter administrering af op til 10 gange den anbefaede dosis (2,5 mg/kg Igm. benazepril hydroklorid og 20 mg/kg Igm. spironolakton) til raske hunde, observeredes dosis-afhængige bivirkninger. (Se afsnit "Bivirkninger"). Daglig overdosering af raske hunde med f.eks. 6 gange (1,5 mg/kg Igm. benazepril hydroklorid og 12 mg/kg Igm. spironolakton) og 10 gange (2,5 mg/kg Igm. benazepril hydroklorid og 20 mg/kg Igm. spironolakton) anbefalet dosis fører til et moderat dosisafhængigt fald i mængden af røde blodceller. Dette moderate fald var dog forbipågående, mængden af røde blodceller forblev inden for normalniveauet og fundet anså ikke for at have klinisk betydning. Dosisafhængig men moderat kompensatorisk, fysiologisk hypertrofi af binyrenes zona glomerulosa blev også observeret ved doser, der var 3 gange højere end den anbefaede. Denne hypertrofi synes ikke patologisk og er reversibel efter afbrydelse af behandlingen. I tilfælde af en hunds utilsigtede indtagelse af mange Cardalis® tygetabletter er der ingen specifik antidot eller behandling. Det anbefales at inducere vomitus samt at foretage lavage af ventriklen (afhængig af risikovurdering) og monitere elektrolyter. Symptomatisk behandling som f.eks. væsketerapi bør ligeledes indledes.

EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF UBRUGTE LÆGEMIDLER ELLER AFFALD FRA SÅDANNE, OM NØDVENDIGT: Kontakt Deres dyrlæge vedrørende bortskaffelse af lægemidler, der ikke længere findes anvendelse for. Disse foranstaltninger skal bidrage til at beskytte miljøet.

DATUM DÅ BIPACKSEDELN SENAST GODKÄNDÉ

Varje tygetablett innehåller: Se tabell längst upp i denna bipacksedel. Brun, smaklig, avläng tygtablett med brytskåra.

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE(N)

För behandling av hjärtsvikt orsakad av kronisk degenerativ klaffinsufficiens hos hund (vid behov med urindrivande läkemedel).

KONTRAINDIKATIONER: Skall inte användas under drägtighet och diegvning (se avsnitt "Drägtighet och diegvning"). Skall inte ges till avelshundar eller hundar tänkta att använda i avel. Skall inte ges till hundar med hypoadrenokorticism (brist på natrium i blodet) eller hyponatriemi (brist på kalium i blodet). Skall inte ges samtidigt med icke-steroida antiinflammatoriska läkemedlet (NSAID) till hundar med nedsatt njurfunktion. Skall inte ges vid överkänslighet mot ACE-hämmare eller något innehållsämne. Skall inte ges vid minskad hjärtminutvolym beröende på aortastenos eller stenos i lungorna.

BIVERKNINGAR: Kräckning, diarré, kläda, tetan, letargi (sjuklig trötthet), anorexi (aptitlöshet), ataxi (svårighet att samordna muskulärörelser), bristande koordination eller tecken på tröthet har rapporterats i mycket sällsynta fall öka koncentrationen av kreatinin i blodplasma i början av behandlingen. En märtlig ökning av koncentrationen av kreatinin i blodplasma efter administration av ACE-hämmare hör ihop med den sänkning av glomerulär hypertension (sänkning av blodtrycket i njurens kärhystan) som de här läkemedlen ger och är därför inte nödvändigtvis en anledning att stoppa behandlingen i frånvaro av andra tecken.

Frekvensen av biverknings är anges enligt följande:

- Mycket vanliga (fler än 1 av 10 behandlede dyr som uppvisar biverkningsar)

- Vanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 100 behandlede dyr)

- Mindre vanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 1 000 behandlede dyr)

- Sällsynta (fler än 1 men färre än 10 djur av 10 000 behandlede dyr)

- Mycket sällsynta (färre än 1 djur av 10 000 behandlede dyr, enstaka rapporterade händelser inkluderade)

Om du observerar biverknings, även sådana som inte nämns i denna bipacksedel, eller om du tror att läkemedlet inte har fungerat, meddela din veterinär.

DJURSLAG: Hund

DOSERING FÖR VARJE DJURSLAG, ADMINISTRERINGSSÄTT OCH ADMINISTRERINGSVÄG(AR): Denna beständiga combineringsprodukt skal enbart ges till hundar som behöver båda aktiva substanser i dessa beständiga doser givna tillsammans. För administrering via munnen. Cardalis® tygtablettar ska ges till hundar en gång dagligen med en dos på 0,25 mg benazeprilhydroklorid/kg kroppsvikt och 2 mg spironolakton/kg kroppsvikt enligt doseringstabellen längst ned i denna bipacksedel.

ANVISNING FÖR KORREKT ADMINISTRERING: Tablettarna ska administreras tillsammans med foder. Tablettarna kan antingen blandas med en liten mängd foder som ges direkt före den ordinarie utfodringen, eller tillsammans med den ordinarie måltiden. Tablettarna innehåller bifäror för att förbättra smakligheten och i en fältstudie genomförda på hundar med kronisk degenerativ klaffinsufficiens.

Tablettarna innehåller bifäror för att förbättra smakligheten och i en fältstudie genomförda på hundar med kronisk degenerativ klaff

